

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 123/07-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. júla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti V., s. r. o., P., ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 1 a 4 a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14 Cb 169/2003-337 z 5. decembra 2005 a rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8 COb/5/20064395 zo 7. júna 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti V., s. r. o., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júna 2007 doručená sťažnosť spoločnosti V., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“) podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) na porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 1 a 4 a podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Sťažovateľka v odôvodnení svojej sťažnosti okrem iného uvádza:

„Pretože sme rozsudky súdov považovali za nesprávne, dňa 04. 09. 2006 sme dali v súlade s § 243e a nasl. O. s. p. podnet na Generálnu prokuratúru SR v B., ktorý pripájame ako dôkaz č. 22.

V súlade so zaužívanou praxou bol podnet odstúpený na priame vybavenie Krajskej prokuratúry v T., ktorá nám listom zn. Kc 2136/06-27 zo dňa 15. 11. 2006 – dôkaz č. 23, oznámila, že náš podnet odkladá ako nedôvodný.

S vybavením nášho podnetu týmto spôsobom sme nesúhlasili a preto sme listom zo dňa 05. 01. 2007 – dôkaz č. 24, požiadali Generálnu prokuratúru SR o preskúmanie vybavenia nášho podnetu, avšak GP SR nám listom zn. VI/2 Pz 8/07-7 zo dňa 10. 04. 2007, ktorý nám bol doručený dňa 13. 04. 2007 – dôkaz č. 25, oznámila, že sa s odložením nášho podnet stotožňuje.

K ochrane našich Ústavou SR a medzinárodným Dohovorom o ochrane ľudských práv zaručených práv sme využili všetky zákonné možnosti v súlade s § 53 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z., napriek tomu došlo k porušeniu našich práv a doteraz nám ochrana práv zaručená nebola, preto sme nútení podať túto sťažnosť, ktorú podávame v lehote uvedenej v § 53 ods. 3 uvedeného zákona, keď definitívne oznámenie Generálnej prokuratúry SR nám bolo doručené dňa 13. 04. 2007.“

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd na základe jej sťažnosti rozhodol nálezom o porušení označených práv postupom a rozhodnutím Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14 Cb 169/2003-37 z 5. decembra 2005 a postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8 Cob/5/2006 a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 500 000 Sk a náhradu trov konania.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú

porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zmeškanie lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, t. j. ústavný súd každú sťažnosť, ktorá mu bola doručená po uplynutí tejto lehoty, odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Keďže napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne nadobudol právoplatnosť ešte pred tým, ako sa sťažovateľka obrátila podnetom na generálneho prokurátora Slovenskej republiky, t. j. najneskôr 4. septembra 2006, bola predmetná sťažnosť podaná v čase (11. júna 2007), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podaná oneskorene. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom (§ 243e až 243j zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok) nemožno totiž z hľadiska čl. 127 ods. 1 ústavy považovať za účinný a dostupný právny prostriedok nápravy, ktorý je predpokladom (podmienkou) podania sťažnosti ústavnému súdu podľa tohto článku ústavy, a na jeho podanie nie je preto z hľadiska plynutia uvedenej lehoty na podanie sťažnosti na ústavnom súde možné prihliadať. V dôsledku toho nebolo možné nariadiť predbežné opatrenie ani sa zaoberať týmto návrhom sťažovateľky, resp. jej

žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom (I. ÚS 134/03, I. ÚS 17/01).

Z tohto dôvodu bolo potrebné jej sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako návrh podaný oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2007